

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: En Tacksigelse til den hellige Trefoldighed, for Guds Høymæchtige Velgierninger...

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En Tacksigelse til den hellige Trefoldighed, for Guds Høymæchtige Velgierninger...", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid74026/facsimile.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

I Aanden dig tiene saa,
Vor Hierte maatte smage,
Din sødhed alle dage,
Oc tørste altid effter dig.
    Du skaber alt paa Iorden,
c:6s Oc est din Faders Krafft,
Regærer det met dine Orde,
Sterckelig met Guddoms mact,
Din Naade i oss optænde,
Vore Hierter om til dig vende,
At wi ey tuile paa dig.
    Straff oss vdaff dit gode,
Oc styrcke oss met din Naade,
Frj oss fra Hellsuedis Vaade,
At Guds Born wi bliffue maa,
At wi her aldrig mere,
c:7s Vden Christi Ord begære.
Oc Menniskens Lærdom forsmaa.
    Vor Gierning oc vor Tancke,
Vilt du bestyre saa,
Den gamle Adam krencke,
At den ny leffue maa,
At wi nu icke mere,
Vor Legoms Lyst begære,
Vor Legoms Lyst begære,
Men altid tæncke paa dig.

[T-31] c:7s **En Tacksigelse til den hellige Trefoldig-**
hed, for Guds Høymæctige Velgierninger,
som hand oss beujst haffuer i sin Son
    IEsu Christo.

GVd Fader oc Son oc hellig Aand,
Hannem bor oss prjse oc ære,

Hand gjør Miskund i alle Land,
 Som wi maa daglige lære,
 Hand hæffuer beujst stor Kierlighed,
 Mod Menniskens Kion saa manged.
 Som wi ville faa at høre.

618 I Dieffuelens vold ieg fangen laa,
 Ieg vaar fordømt til døde,
 Min synd mig qualde baade Nat oc dag,
 Ieg hæffde stor Angest oc Møde,
 Oc altid sanck ieg dybere ned,
 Der vaar ey Raad til Salighed,
 Ieg vaar i Synden vndfangen.

      Mine gode Gierninger de hulpe mig ey,
 De kunde ey døden offueruinde,
 Den stercke Dieffuel hand sagde Ney,
 Hand vilde ey lade sig binde.

619 Aff mig eller noget Creatur,
 Ieg vaar i hans vold aff min Natur,
 Fordømt til euig Pijne.

      Der vaar oc ingen i Verden til,
 Der mig forlose kunde,
 Ieg veed ret aldrig huort ieg vil,
 Ieg maa til Helfuedis grunde,
 For Guds Vrede der offuer mig er,
 Oc Syndsens byrde der ieg nu ber,
 Fortabet maa ieg bliffue.

      Da ynckedis Gud i Eughed.

620 Min Elende offuer maade,
 Hand tænckte paa sin Barmhertighed,
 Hand vilde mig hielpe lade,
 Sit Faderlige Hierte vende hand til mig,
 Hand koste der paa foruden Suig,
 Det Kierste der hand hæffde.

      Hand talede til sin kiere Son,
 Det er nu tid at forbarne,

Du skalt der gjøre for min Bøn,
Far heden oc frelß de Arme,
Oc løß dem vdaff syndens Nød,
1811x Oc sla ihiel den haarde død,
Oc lad dem met dig leffue.
    Guds Søn sin Fader lydæctig vaar,
Hand kom til mig paa Iorden,
Aff en Iomfru reen oc klar,
Hand vilde min Broder vorde,
Saa lønlige førde hand sin Stat,
Leed alskens Nød oc megen Platz,
For hand vilde Dieffuelen fange.
    Guds Søn hand sagde: Kom hid til mig,
Ieg vil mig offuer dig forbarne,
1821r Ieg taalde den bittere død for dig,
Der met du Himmerige skalt arffue,
Nu er ieg din oc du est min,
Oc huor ieg er der skalt du være,
Den Fiende skal oss ey atskillie.
    Huem haffuer hørt større Kierlighed,
End døden for wuerner at lide?
Det haffuer ieg ene gjort for dig,
At du skulde met mig bliffue,
Ieg er den ene der hielpe kand,
Thi kommer til mig baade Qunde oc Mand,
1822x Oss skal ræt ingen atskillie.
    Mit Blod det flyder paa Iorden vd,
Ieg bær det Kaarß met møde,
Ieg lider for dig den haarde død,
Tag Tro oc lad dig døbe,
Mit Liff offueruinder den død met mact,
All Verdens synd er paa mig lagt,
Thi est du salg vorden.
    Til Himmels igjen til Fader min,
Far ieg fra dette Elende,

Der vil ieg være Mester din,
 Dd3r Den hellig Aand dig at sende,
 Som dig i Angeste trøste skal,
 Oc dig vnderujse oc lære vel,
 I Sandheds Vey at vandre.
 Huad ieg haffuer gjort, vnderujst oc lært,
 Det skalt du gøre oc lære,
 Der met mit Rige opfyldt bliffuer,
 Mig selff til Loff oc Ære,
 Foruare dig vel for Menniskens sæt,
 Som oss foruender den Christelige Ræt,
 Det gifffuer ieg dig tilkiende.
 Dd3v Du skalt prædicke den Christelige Tro,
 Som ieg befaler at lære,
 Elsker huer andre baade silde oc fro,
 Der skal min Budord være,
 Fra Dieffuelens Lærdom vocte dig,
 Thi hand er falsk oc skadelig,
 Guds Ord det bliffuer Euindelig.
 Thi ville wi prjse i Eughed,
 Oc loffue foruden all ende,
 Gud Faders store Barmhiertighed,
 Som oss den Naade sende,
 Dd4r Oc nederslog i Christi død,
 Helfffuede, Synd oc dødsens Nod,
 Huo kand oss nu fordærfvæ.

[T-32]

En Bøn til Christum, om en salig

Affgang oc Endeligt.

*D. Paulus Libens filioli faciebat, Anno
 M. D. LVII.*

H E R R E Iesu Christ sand Menniske oc G U D,
 Som banghed pijn oc sorrigfuld Mod,
 Dd4v For mig leed indti Kaarsens død,